

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pvf.II.21.037/2025/2.
A tanács tagjai: dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
dr. Osztovits András előadó bíró
dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró
dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró
dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A végrehajtást kérő: végrehajtást kérő (cím1)

A végrehajtást kérő jogi képviselője:

Rátky és Társa Ügyvédi Iroda (cím2, ügyintéző: dr. Rátky Miklós
ügyvéd)

Az adós: adós (lakcíme ismeretlen)

A per tárgya: végrehajtás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

végrehajtást kérő

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 45.Pkf.631.318/2025/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budai Központi Kerületi Bíróság 0102-6/A.Vh.133/2025/3.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] Az iratok szerint Moszkva Város Választottbírósága az szám1 számú végzésével végrehajtást kérő csődbiztos kérelmének helyt adott; a adós1 adós és személy felek által 2019. május 15-én megkötött ingatlan ajándékozási szerződést érvénytelenné nyilvánította; a szerződés érvénytelenségének jogkövetkezményeként a cím3 szám alatt található, 86 négyzetméteres, 3 szobás lakásnak a csődvagyonba való visszahelyezéséről rendelkezett. A Kilencedik Választottbírósági Fellebbviteli Bíróság szám2 számú, szám3 ügyszámú határozatával a Moszkvai Választottbíróság végzését változatlan formában helybenhagyta, személy fellebbezését elutasította.

A kérelem

[2] Az Oroszországban lakóhellyel rendelkező, jogi képviselővel eljáró végrehajtást kérő a jogerős választottbírósági határozat elismerését kérte a Magyar Népköztársaság és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége között a polgári, családjogi és bűnügyi jogsegély tárgyában Moszkvában, 1958. évi július hó 15. napján aláírt szerződés kihirdetéséről szóló 1958. évi 38. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Tvr.) 46-52. cikke alapján az ismeretlen helyen tartózkodó, magyarországi végrehajtás alá vonható vagyontárgygal rendelkező adóssal szemben.

Az első- és másodfokú határozat

[3] Az elsőfokú bíróság a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 9. §-a folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés c) pontja alapján a kérelmet visszautasította. Rögzítette, hogy a Tvr. 46. cikk (2) bekezdése értelmében az egyik Szerződő Fél területén polgári és családjogi ügyekben vagyoni jogi igények tekintetében a jelen Szerződés hatálybalépése után hozott jogerős bírói határozatokat - a (3) bekezdésben említett határozatok kivételével - a másik Szerződő Fél területén el kell ismerni és végre kell hajtani. Ez a rendelkezés a bíróságok által a bűnügyekben érvényesített polgári jogi igény tekintetében hozott jogerős határozatokra is vonatkozik. A 47. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy a kérelmet az ügyben elsőfokon eljáró bírósághoz vagy - amennyiben a kérelmező a másik Szerződő Fél területén tartózkodik - ennek a Szerződő Félnek illetékes bíróságához kell benyújtani. Az elsőfokon eljáró bíróság a hozzá benyújtott kérelmet a 3. Cikkben meghatározott módon a másik Szerződő Fél illetékes bíróságához továbbítja. A 3. cikk (1) bekezdése alapján a 2. Cikk (1) bekezdésében említett hatóságok (A Szerződő Felek bíróságai, ügyészségei és állami közjegyzői) a jogsegélyforgalom során központi hatóságaik útján érintkeznek egymással, kivéve, ha a jelen Szerződés másképpen rendelkezik.

[4] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Tvr. 47. cikk (2) bekezdése értelmében az Oroszországban élő kérelmezőnek a jogsegélyszerződésre alapított külföldi határozat elismerése iránti kérelmét nem közvetlenül nála, hanem az ügyben elsőfokon eljáró Moszkvai Választottbíróságnál kellett volna előterjesztenie.

[5] A végrehajtást kérő fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését helyes indokainál fogva helybenhagyta. Kiemelte, hogy a Tvr. 47. cikk (2) bekezdésének egyértelmű rendelkezése szerint a kérelmező az ügyben elsőfokon eljáró Moszkvai Választottbírósághoz köteles benyújtani a külföldi határozat elismerése iránti kérelmét.

[6] Nem osztotta a végrehajtást kérő hivatkozását, miszerint a kérelmező nem más, mint annak meghatalmazottja, a Budapesten székhellyel rendelkező ügyvédi iroda, így az iroda székhelye megalapozza a kérelem benyújtásának helyét. Hangsúlyozta, hogy semmilyen jogszabályi rendelkezésből, és semmilyen értelmezéssel nem vonható le azon jogkövetkeztetés, amely a kérelmezőnek a fél ügyvédjét tekinti. A Pp. rendszeréből, a képviselő intézményének lényegéből ezzel szemben éppen az vezethető le, hogy a fél jogosult – a saját döntése alapján – meghatalmazottal eljárni a nemperes eljárás során is. Személyében elválik egymástól a képviselő és a képviselt fél. A képviselő a képviselt nevében, helyett és érdekében tesz perbeli nyilatkozatot, amely a képviselt jogait, kötelezettségeit érinti. Nem a meghatalmazott képviselő kíván jogot érvényesíteni az adott eljárásban, hanem az általa képviselt személy. Nem mosható össze a képviselői jog gyakorlása a képviselt személyéhez, lakcíméhez köthető illetékességi, joghatósági szabályokkal. Ebből a szempontból nem bír relevanciával a meghatalmazott székhelye. A fellebbező téves álláspontját nem támasztja alá sem a rendszertani, sem a teleologikus jogértelmezés.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[7] A jogerős végzés ellen a végrehajtást kérő terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és a végrehajtási tanúsítvány kiállítását. Álláspontja szerint a jogerős végzés a Vht. 15. §-ába, 205-208. §-ába, 16. § c) pontjába; a Tvr. 47. cikk (2) bekezdésébe, 46. cikk (2) bekezdésébe, 3. cikk (1) bekezdésébe; a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 2. §-ába, 3. §-ába; valamint az Alaptörvény 28. cikkébe ütközik. Felülvizsgálati kérelmével együtt engedélyezés iránti kérelmet is előterjesztett a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján. Megsértett jogszabályhelyre a felülvizsgálati kérelmében írtakkal egyezően hivatkozott.

[8] Jogkérdésként azt vetette fel, hogy a Tvr. 47. §-a és a Vht. 15. §-a, 16. §-a, 205. §-a értelmében a kérelmező fogalmát és a végrehajtási tanúsítvány kiállítása iránti kérelem benyújtásának a helyét miként kell értelmezni.

[9] Előadta, hogy széttartó ítélkezési gyakorlatra nem hivatkozik, a jogkérdésben a Kúria iránymutatását kéri.

[10] Érvelése szerint a hivatkozott jogszabályok teleologikus értelmezésével azt kell vizsgálni, hogy a jogalkotónak szándéka volt-e a kérelmezők köréből a végrehajtást kérő meghatalmazottjának a kirekesztése. Törvényi rendelkezés hiányában ilyen jogalkotói cél nem azonosítható. Megítélése szerint a meghatalmazott és az általa képviselt fél – akarategység és érdekközösség mellett – azonos jogalany processzuális szempontból.

[11] Álláspontja szerint a jogkérdés különleges súllyal bír, amelyben a Kúria állásfoglalása szükséges a joggyakorlat egysége és a jogbiztonság érdekében. A joggyakorlat egysége érdekében megfogalmazott érvelést pótolja az a hivatkozása, hogy széttartó joggyakorlat hiányában is indokoltnak tartja az állásfoglalást. A Tvr. és a Vht. szabályai harmonizálásának szükségessége eléri a befogadhatósági mércét.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] Az engedélyezés iránti kérelem nem alapos.

[13] A Vht. 214. § (1) bekezdése szerint felülvizsgálati kérelemnek van helye a másodfokon jogerőre emelkedett olyan végzés ellen, amellyel a bíróság külföldi határozat végrehajtási tanúsítvánnyal való ellátásáról, illetőleg végrehajtásának elrendeléséről döntött. A (2) bekezdés értelmében a felülvizsgálati kérelem benyújtására és elbírálására a Pp. felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezései megfelelően irányadók.

[14] Nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben [Pp. 408. § (2) bekezdés]. Jelen eljárás a Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pontja szerint vagyoni joginak minősül, mert a végrehajtással érintett határozat vagyoni jogviszonyon alapul. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését – azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással – hagyta helyben a Pp. 389. §-a, 383. § (2) bekezdése és 386. § (4) bekezdése alapján, így az ügyben nem volt helye felülvizsgálatnak. A Pp. 409. § (1) bekezdése és 410. § (1) bekezdése értelmében ezért a végrehajtást kérőnek engedélyezés iránti kérelmet kellett előterjesztenie, aminek eleget tett.

[15] A Kúria elsődlegesen kiemeli, hogy Pp. szabályozásában a felülvizsgálat engedélyezése a polgári eljárás elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló szakasza [Kúria Pfv.20.764/2020/3., BH2020. 366.]. A Kúria a végrehajtást kérő felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta, ugyancsak figyelemmel arra, hogy a rendelkezési elvben megfogalmazott, a kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból, illetve okokból engedélyezheti [Kúria Pfv.II.20.339/2024/2., Pfv.II.20.497/2024/2., Pfv.II.21.065/2024/2.].

[16] A Pp. 2. § (2) bekezdés, 405. § (1) bekezdés, 370. § (1) bekezdése, 364. §-a értelmében a felülvizsgálat engedélyezése körében csak a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben foglaltakat vizsgálhatja [Kúria Pfv.II.20.043/2025/2., Pfv.V.21.300/2023/3.]. A felülbírálati jogkör korlátját képezi – egyebek mellett – hogy a fél melyik jogszabály megsértésére hivatkozik.

[17] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulata a felülvizsgálat engedélyezését a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében teszi lehetővé. Ebben az esetben a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban – ideértve a Legfelsőbb Bíróság által 2012. január 1-jét megelőzően meghozott és a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 195. § (1) bekezdésében foglaltak szerint továbbra is alkalmazható irányelvben, elvi döntésben, kollégiumi állásfoglalásban vagy a kollégiumi véleményben értelmezett jogkérdéseket is – a Kúria jogegységi határozatban vagy az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatban

még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy az eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A félnek az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében egyértelműen azonosítható módon – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – meg kell jelölnie. Kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági döntésekre hivatkozhat [Kúria Pfv.II.21.091/2024/2., Pfv.II.21.283/2024/2.].

[18] A végrehajtást kérő a megjelölt jogkérdés tekintetében szétartó joggyakorlatra nem kívánt hivatkozni, ebből következően eltérő másodfokon jogerőre emelkedett vagy legfelsőbb bírói döntéseket sem jelölt meg. A Kúria a kérelem alapján a vizsgált engedélyezési ok fennálltára nem tudott következtetni, így a végrehajtást kérő álláspotjával szemben a joggyakorlat egysége érdekében nem látta indokoltnak a felülvizsgálat engedélyezését.

[19] A Kúria a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulatában szabályozott engedélyezési okra: a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben – egyebek mellett – meg kell jelölni az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, a megsértett jogszabály pontos megjelölésével és az engedélyezést megalapozó okokat, amelyek a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolják a felülvizsgálat befogadásának engedélyezését [Pp. 410. § (2) bekezdés b), ca) pont, Kúria Pfv.II.20.767/2024/2].

[20] A végrehajtást kérő nem hivatkozott a felvett jogkérdésben kialakult egységes joggyakorlatra, és azt sem adta nem adta elő, hogy a közelebbről nem ismertett joggyakorlat követése a továbbiakban milyen okból nem támogatható, milyen körülmények változása folytán szükséges annak továbbfejlesztése. A Kúria emiatt a kérelem alapján a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében nem látott módot a felülvizsgálat engedélyezésére [Kúria Pfv.II.20.220/2024/4., Pfv.II.21.366/2024/4.].

[21] Nem oldotta fel a végrehajtást kérő továbbá azt a logikai ellentmondást sem, hogy egyfelől hiányolta a joggyakorlat egységét, másfelől az egységes bírói gyakorlat módosítását látta szükségesnek. A Pp. 409. § (2) bekezdésének a) pontja ugyanis „vagylagos” eseteket tartalmaz, amelyből az következik, hogy a rendelkezés két fordulata egyszerre nem állhat fenn, egyszerre nem képezheti az engedélyezés alapját, mert (az első fordulat értelmében) vagy nincs egységes bírói gyakorlat, vagy (a második fordulat értelmében) van egységes bírói gyakorlat, de az már nem irányadó, nem támogatható [Kúria Pfv.III.20.584/2023/2. Pfv.II.20.220/2024/4.].

[22] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pont első fordulata (a felvetett jogkérdés különleges súlya) akkor teszi lehetővé a jogerős határozat felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat. Előfordulhat ugyanis, hogy nem alakult ki szétartó bírói gyakorlat, és a joggyakorlat továbbfejlesztésére sincs szükség, de a felülvizsgálati kérelem olyan jogértelmezési kérdést tartalmaz, amellyel kapcsolatban a Kúria korábban még nem foglalt állást. Ez az eset áll fenn például akkor, ha egy új jogszabály értelmezése, vagy egy joghézag kitöltése elvi iránymutatást igényel. Ezekben az esetekben az is szükséges a felülvizsgálat engedélyezéséhez, hogy valamilyen további – általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható – fontos ok fennálljon, és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé. Ilyennek tekinthető például, ha a jogkérdés nagy számban előforduló új típusú ügyben merül fel [Kúria Gfv.VI.30.031/2025/2., Gfv.VI.30.304/2024/2.].

[23] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjának második fordulatában írt engedélyezési ok alapján, a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel akkor engedélyezhető a felülvizsgálat, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érinti. Nagy társadalmi jelentősége lehet egy jogkérdésnek akkor is, ha a jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is a jogsértő gyakorlat folytatására ösztönözhet [Kúria Gfv.VI.30.304/2024/2., Gfv.III.30.425/2023/3., Gfv.VI.30.458/2022/2.].

[24] A végrehajtást kérő hivatkozásai nem voltak alkalmasak arra, hogy azokból a vizsgált engedélyezési ok fennálltára következtetni lehessen. A Kúria a kérelem alapján nem észlelt a jogkérdést érintő olyan joghézagot, amelynek kitöltése elvi iránymutatást igényelne, sem más a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható más okot. Arra sem tudott következtetni, hogy a felvetett jogkérdés a társadalom széles körét miként érintené.

[25] Kiemeli a Kúria, hogy önmagában a fél részére értelmezést igénylő, de az egyedi ügyön túl nem mutató kérdések nem tekinthetők elvi jelentőségű jogkérdésnek, így a kizárt felülvizsgálat engedélyezését nem alapozhatják meg [Kúria Gfv.VI.30.308/2024/2.].

[26] A fent kifejtettek alapján a Kúria megállapította, a Pp. 409. § (2) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt egyik engedélyezési okok nem állnak fenn, következésképp a felülvizsgálatot megtagadta [Pp. 411. § (1) bekezdés].

[27] A végrehajtást kérő nincs elzárva attól, hogy a végrehajtási tanúsítvány kiállítása iránti kérelmét más jogi érvelés mellett ismételten előterjessze.

[28] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdésének a) pontja alapján illetékmentes.

[29] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

Nem engedélyezhető a felülvizsgálat a joggyakorlat egysége érdekében, ha a fél széttartó joggyakorlatra nem hivatkozik, eltérő döntéseket nem jelöl meg; továbbá a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében sem, ha egységes joggyakorlatra nem hivatkozik és arra sem, hogy a közelebbről nem ismertett joggyakorlat követése a továbbiakban milyen okból nem támogatható, milyen körülmények változása folytán szükséges annak továbbfejlesztése.

A jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt nem engedélyezhető a felülvizsgálat, ha a jogkérdés elvi iránymutatást nem igényel és más a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható más ok sem merül fel, továbbá arra sem lehet következtetni, hogy a jogkérdés a társadalom széles körét érintené.

Budapest, 2025. október 7.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András s.k. előadó bíró, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

